

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 170.

Tiende Session.

43de Møde.

Tirsdagen den 1ste Decbr. Aften Kl. 7.

(Fortsat.)

Scholer (fortsat): Den ærede sidste Taler meente, at Broerne vilde stige i Værdi, idet Færdselen vilde blive stærkere og Bropengene højere. Det kan gjerne være; imidlertid kjenner jeg et Tilfælde med en Bro i Jylland, som for et Par Aar siden er bortforpagtet tilligemed et Krohold; der er i Contracten bestemt, hvilken Sum der skal betales for Broindtægten, og hvilken Sum der skal betales for Kroholdet; men nu indtræffer den Betsynderlighed, at Forpagteren ikke har syn-derlig mere i Indtægt for Broen end det Halve af det, han skal svare i Afgift af Broindtægten, medens han derimod har en saa stor Indtægt af Kroen, at han kan bestaae ved det hele Contractforhold. Det synes altsaa her, som om Færdselen paa dette Sted maa være aftaget, eller ogsaa maa der være andre Grunde til, at denne Forpagtningscontract er bleven saaledes. Nu vil denne Broer upaatvivelig kunne faae en meget stor Erstatning for Broindtægten, thi han vil vistnok fremlægge Forpagtningscontracten og vise, hvor stor en Forpagtningsafgift han erholder af Broen; men da den kun giver den halve Indtægt imod det, der svares i Forpagtning, saa faaer Eieren i saa Fald jo en større Erstatning, end han virkelig kan tilkomme. Hvad angaaer For- slaget under Litr. d. til § 6, da finder jeg det meget rimeligt, at der ikke gives nogen Erstatning for den Brofornydelse, der kun har fundet Sted i 5 Aar. Det er jo paa nogle

Steder Tilfældet, at en Gaard, som for 10 a 20 Aar siden har svaret 1 Skp. Rug eller Byg, nu svarer 10 Skpr., efter som Udparcel- leringen er taget til.

Indenrigsministeren: Med Hensyn til adskillige af de Forslag, der ere stillede af flere ærede Medlemmer, anseer jeg det for min Pligt at holde mig noget tilbage, om jeg saa maa sige; fordi de tildeels stemme med Lovens oprindelige Indhold, saa at jeg naturligviis i og for sig ikke kan gjøre nogensomhelst Indsigelse derimod. Men paa den anden Side har jeg ikke gjort nogen bestemt Indsigelse mod de Forandringer, som i enkelte af disse Punkter ere foretagne i Landstinget, og dersom der altsaa maatte være nogen Stemning i Thinget for at tage Lovforslaget som det forelaa, saa kunde jeg naturligviis mindst gjøre nogen Ind- vending derimod. Der er imidlertid et Forslag, med Hensyn til hvilket jeg ikke seer rettere, end at jeg maa gjøre en bestemt Indsigelse, naar man forøvrigt ønsker Lovforslagets Frem- me, og det er det Forslag, som er stillet af 3 ærede Medlemmer under Litr. d. til § 6, hvorefter der skal søies et nyt Stykke til Pa- ragraphen, saalydende:

„Den Brofornydelse, som har fundet Sted ifkun i 5 Aar, sørend Broen overleveres til Communen, bortfalder uden Afsløs- ningssum.“

Det er mig umuligt at see, hvorledes man paa nogen rimelig Maade skal kunne retfær- diggjøre en saadan Bestemmelse, der forekom- mer mig at være aldeles grebet ud af Luften. Man har maaskee tænkt paa et eller andet sært Tilfælde, man har maaskee fundet, at det i et saadant kunde være beqvemtest og billigt